

a vetési varjúk, *Corvus frugilegus* (ganéjbogarak és méhek); a fülesbagoly, *Asio otus* (vakond, cziczkány, mezei egér, rigó és 25° Geotrupes-fajok, valamini fű). Megjegyzendő, hogy a szerző a fülbemászót (*Forficula auricularia*) egyik legkártékonyabb rovarnak tartja.

Az Ornithoptera Goliath Obth. nevű gyönyörű pillangóról felemlíti Pagenstecher (Nassau. Nat. Ver.), hogy eddig 6 hím és 3 nőstény ismeretes s ezek ötféle nevet kaptak. Legelőször Oberthür írta le a nőstény után, mint az *O. aruana* válfaját var. *Goliath*; Rotschild pedig a *Troides Priamus Poseidon* eltérésének tekintette, majd Röber írta le a hímek új faj gyanánt, *O. Schoenbergi* név alatt, de egyúttal tartalékol az *O. supremus* nevet is adta neki, mivel akkoriban Pagenstecher és Staudinger közt még eldöntetlen prioritási vita folyt egyidőben elnevezett lepkefaj fölött (*Orn. Schoenbergi* Pag. = *Schoenbergia paradisea* Stgr.): később Horváth és Mocsáry a Biró által copulában talált párt *Orn. Elisabethae Reginae* néven írták le, végül pedig Grose-Smith a *Goliath*-nak kissé eltérő példányát *Titan*-nak nevezte el.

Hesperia Malvae ab. Zagrabiensis név alatt Grund Arnoszt, színházi rendező Zágrábban új fajeltérést írt le (Entom. Zeitg. Guben XVII. 1903. 49. l.), melyet Zágráb környékén, Zeingajon fogott 1902. aug. 9-én. A törzsalaktól az új aberráció annyiban tér el, hogy felső szárnyán a külső szegély felé levő fehér foltok egybefolynak és ugyanoly irányú sávot képeznek, az alsó szárny megfelelő fehér pontjai egészen hiányoznak és a fehér rojt csak alig tarkázott feketével.

Alkalmazkodó rovarok. A kis Antillakonjárta Doflein müncheni tanár a többi közt megemlíti, hogy a bozótban, mely a száraz partvidéken és a szavannákban nő, számos sáskafaj él, mely azáltal válik érdekessé, hogy a talaj színezéséhez alkalmazkodik. Zöld faj mindig a zöld helyeket, barna faj a szárazakat keresi fel. Szerző szerint azonban a színezés a környékhez való alkalmazkodás értelmében nem keletkezett kiválogatólás vagy a környék befolyása útján, hanem azt hiszi, hogy szerzett tulajdonságuk az az ösztön, hogy az alkalmas helyeket keresik fel. A zöld sáska mindig nagy sietséggel halad át száraz helyen, míg zöld menedékét el nem érte, ott azonban teljes nyugalommal vesztegel, „még pedig nem abban a tudatban, hogy biztonságban van, hanem egyszerűen az ösztön kényszere alatt.“